

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

י"א בחמוז תשכ"ט
27. 6. 1969

א י ר ו ח ו ה ק ל י ט ה

זו הפעם הרביעית שהוזמנה להשתתף בכנס של חברי קבוצים המטפלים בחיידים ובמח-
נדבים. הכנס נערך מטעם שרותי ההסברה שע"י משרד ראש הממשלה, בביה ההבראה של שפיים.
נוכחו יותר ממאה נציגים של משקים מכל הזרמים ההתיישבותיים.

מסתבר שבמשקים רבים ישנם חברים המחמסרים בלהט ובהתמדה למשימה לקלוט, להדריך,
לטפל ולארח את אלפי הצעירים המבקרים כל שנה בארץ על מנת להכיר את חיי הקבוץ. בשנה
שעברה נקלטו בעבודה בקבוצים מעל 10,000 צעירים; לדוגמא: במשק יפעת בלבד היו 450
(ארבע מאות וחמישים) מחנדים. לפי סטטיסטיקה ממלכתית חופס הקבוץ את המקום השני
בכתיבתו של התייר כבואו לבקר בארץ; המקום הראשון שמור כמובן לירושלים.

מנהל המרכז להדרכה, אלוף משנה (מילואים) י. בן-דוד דבר על צורת ההסברה,
חשיבותה של האורחים החוזרים מכאן מרוצים ביצירה אוירה אוהדת לישראל בארצות מוצאם,
והעזרה הניתנת ע"י המוסדות בעיקר בחומר מודפס אשר מופץ ומוגש לאורך לאורך בשעת
שהור בלינו, אלא נשלח לו גם לכוון אחרי שובו לשם. גם המאורחים יקבלו חומר הסברתי
מחאים (בעברית).

דני רוזוליו, איש כבדי ומנהל שרותי ההסברה, עמד בדבריו על נקודות אחדות בהסברתנו
ועשויות להקלט, אחרי ביקור בחוכנו, גם ע"י הספקנים "השמאל החדש"; שאיפתנו לשלום
אמיתי שהיא יסוד המדיניות הממשלתית הישראלית וגם יסוד התנגדותנו לשיחות הארבעה...;
האופי הפרוגרסיבי של הנועה השחרור של העם היהודי - ה"ציונות" שהיא כאילו פסולה בעולם
כיום אבל אף על פי כן הינה היסוד האמיתי של כל אותם הזכרים שהאורה מתרשם מהם בארצנו;
כיום הבעיה הלאומית היא קרובה לליבם של מרבית הצעירים, וההתייחסות אליה היא חשובה
להם ולנו. זכותנו למולדת ולמדינה חייבת הסכר מחמיד. דני רוזוליו, אשר דבר, כאמור,
מטעם שרותי ההסברה, הדגיש בהקשר זה את האופי המפורקם, לפחות עד כה, של הנועה שחרור
לאומית-כגון "אל-פחה" אשר פרס-לשאיפותיה הצבאיות אינה מציינה לעצמה מטרה קונסטרוקטיבית.

השתתפות החברים בשיחה הייתה ערה מאד, גם בחלק הארגוני וגם בשיחה האידיוולוגית.
הדגש במיוחד ערכו המכריע של הקשר הרגשי של האורח לארץ ולקבוץ, אשר נוצר ע"י עבודה
משותפת, טיפול מסודר, הצמדה למשפחה וטוילים מלווים הסברה הולמת. עם כל חשיבותה של
ההסברה הפוליטית, שהיא חייבת ללוות את פעולותינו, יש לשים את הדגש על קבלת פנים חמה,
אורה אוהדת ויצירה קשהים אנשיים מהרדקים.

לא תסרו ככנס אנשים צעירים, אבל חבצו פעולה שתבטיח יותר התענינות של השכבה הצעירה
בנועה בשפת חשוכ זה.

סבב היה לתוכה שה"שגועון" הפרטי שלי הוא נפוץ מאד, עונה על צרכים היווניים של
החנועה והמדונה, ומשתלב בפעילות רב-גוונות ורכם מקדים.

הקבוצה המאוחדת של גבעת חיים היא קבוצה ייחודית במובן זה, שהיא קבוצה אחת
היא קבוצה אחת (מחנדים) מחנדים, ולפי סטטיסטיקה ממלכתית חופס הקבוץ את המקום השני
בכתיבתו של התייר כבואו לבקר בארץ; המקום הראשון שמור כמובן לירושלים.

מנהל המרכז להדרכה, אלוף משנה (מילואים) י. בן-דוד דבר על צורת ההסברה,
חשיבותה של האורחים החוזרים מכאן מרוצים ביצירה אוירה אוהדת לישראל בארצות מוצאם,
והעזרה הניתנת ע"י המוסדות בעיקר בחומר מודפס אשר מופץ ומוגש לאורך לאורך בשעת
שהור בלינו, אלא נשלח לו גם לכוון אחרי שובו לשם. גם המאורחים יקבלו חומר הסברתי
מחאים (בעברית).

ל י ת ו ד י ת ו א ב ר ה ס ל ש ו ר ו ג ר ש ו ן
ל נ ש א י ת ם
ב ר כ ו ת נ א מ נ ו ח ל ה ו ר י ם ו ל ב ל ב נ י ה מ ש פ ו ת כ א ש ר ה ם , ו ל ס כ ח א ד מ י ש

ב מ ז כ י ר ו ת

ב א ס פ ה

נמשך הדיון על הכשרות והתפרס על מצע רחב.

בניורא גורר חזר על הדרישה שמיכאל הילר ידחה את הכשרות. הוא עדין לא הסכים והמזכירות דורשת לדחות את ההכרעה. לגבי יעל צפריר, נעשים מאמצים לשלב אותה בהוראה.

אלו גם תבע חשובה לדרישתו מלפני שבוע, כי המשק ישלה להכשרה רק ח ב ר י ס . במידה ושרלחסס אנשים שהם עדין לא חברים, יש לקבלם לחברות לפני צאתם להכשרה. יש לחביא בעיה זו למועצת חברה לדיון עקרוני.

מיכאל הילר הודיע כי במידה ודרשו ממנו לחשוב עוד פעם, הוא חשב והיגיע למסקנה כי עליו לצאת להכשרה השנה. הוא דחה את הכשרות לפני שנה על פי דרישת הענף ובהחלט לצרכיו. הפעם הוא סבור שיש פתרון לענף גם עם יציאתו.

אריה פסקי גולל יריעה רחבה של מצב המשק ככלכלה ובכח אדם. היות ויש הכרח לסכם השנה את חכניה ההכשרות מוקדם, בגלל ההרשמה למסדות השכלה, הוא ניחח מחכניה המשק שהוא לאמיתו חלק ממנו.

יש נהירה החוצה ומשק גבעה-חיים הולך ומתרחק מכוון ניהול בכל השטחים - אשר גולן, זכריה, וריב, אורי, גבי מגל - והתהליך נמשך, ומקיף גם את הדרר התיק אשר פסק מלחח את חלקו בבית.

זה 5 שנים שאנו מבטיחים ל"מועדון" כל שנה כי בשנה הבאה יהיה טוב, וכל שנה אנו מגדילים את ההון הזר בסכומים גדולים. ב-10 שנים עלה ההון הזר ב-4.5 מיליון לירות ובאותה תקופה שילמנו למעלה מ-34 מיליון לירות וביחוד יחד עם זאת עולות הוצאות הקיום משנה לשנה ב-150 אלף לירות, חלק כתוצאה מהתיקרות וחלק עליה

ריאלית. בהפתחות ורווח אנו לא מגיעים ליותר מ-500 אלף לירות. איש איננו מחננד לעליה ברמת החיים, אבל לקראת השנה הבאה נעמוד לפני בדידה: לקצץ 150 אלף לירות מחכניה ההשקעות המקוצצת בלאו הכי, או לעצור את העליה בהוצאות הקיום.

צריך לדעת: 20 איש נוספים ב"גח" להחלפת אותו מספר (או אולי יותר) שכירים סוגרים את הפער. לכן לא נוכל להרשות לעצמנו להחזיק בהכשרה 21 איש (כולל הכשרות "גח").

עם כל החיוב שיש בלימודים, אין להתחיל חיי קבוצ באוניברסיטה. הוא מציע להחליט היום על ההכשרות ולדחות אותם לשנה תשל"א. אין להתרכז דוקא בענין מיכאל. בעין-החורש נעשה ע"י נחום הרצברג סקר של כל החברה - שוחחו עם כל חבר, שאלו אותו על חכניהם, רצונותיו - ועיבדו חכניה לימודים ל-10 שנים. על ועדה הכשרה לעשות עבודה יותר יסודית ולא ללכת בעיקר בעקבות לחצים.

משך מאיר (ו. הכשרה) דחה את הטענות מלפני שבוע כי סיור מקצועי בחו"ל איננו הכשרה אמנם הועדה סבורה כי בעתיד אמיר זקוק להכשרה משקית יותר רחבה, אבל לגבי הענף הסירור הינו הכשרה. זו הפעם החמישיה שמתקיים סיור כזה מטעם מועצת הכוננה, ומשקים אחרים נהנו מהשתתפותם.

נכון שועדה ההכשרה לא התפנתה לעבודה יסודית (כמעט כל הועדה התחלפה ורק עם הבחירה המאוחרת מאז של הועדה החדשה התחילה לעבודה - הערה המערכת). יש לעסוק בנייה יותר יחסי חברה, כלכלה, רצונות אישיים. נכון שיש בעיות אישיות: אם איש ואשה מיועדים להכשרה, כמו במקרה של אוסי ודוד, יש להקים אחת, ע"מ לא לדחות את השני יחד על חמידה. מה עוד, שגם אוסי כבד הסכימה לדחות את הכשרתה מלפני שנה ונמצאת מחאימה מאד למה שהיא רוצה ללמוד. יתכן מאד שיש מקום לדיון עקרוני בקשר עם הכשרה לחברים חדשים. יש מקום גם להכשרה שהיא אינה מכוונת ישירות לעבודה במשק.

תוצה נחרי הדגישה כי יש לדון על כל מקרה ליחוד - הכשרותיהם של מיכאל הילר ונורית ונזירל אושרו ע"י ביה"ס וחוץ לפי דרישת ביה"ס. יש לדון באופן עקרוני אחרי כמה שנים שלחיים להכשרה, ומחי באים למלא רצון אישי ומחי לא. גליה מילאה במשקה את כל החובות המוטלות על חבר אחרי שובו מהצבא. לגבי יעל צפריר עדין לא הגיעו לפתרון של שילובה בהוראה. - בשיחה עם יהודה פז מועדה ההשכלה של מזה"ק נאמר על ידו, כי משקים מחזיקים בהכשרה כ-4-6 אחוז מחבריהם.

עבודה שכירה בעישוב כוחנה. העישוב בוצע השנה ב-300 י"ע שכירים, על עף החלטה האספה מלפני שנה שאישרה את ההעזרות בשכירים כאמצעי חד-פעמי. אותם חברי מזכירות שאישרו את הדבר ללא דיון פורמלי לקחו על עצמם סמכות יחיד. יש להסנע מלקחת עבודה שכירה ללא החלטה מליאה המזכירות והאספה.

סוכס: לחביא את הענין כהודעה לאספה בעת הדיון על הערכותנו לעבודות הקיץ.

שיכון ותיקים חדש. אושרה הקמת 4 יחידות שיכון חצר במקום צריף שלינגר ו-2 יחידות מהטיפוס הקודם ע"י המקלחה. אשר ל-6 יחידות אחרי כיחה ב' - יש לבור מיקום מדויק ראפשרות לחלק לשתי שלשות.

העברת ריכוז הגיל הרך (בהשט' רחל נ.). טובה מסרה מעין סיכום של פעילותה והביעה צער על שנאלצה לעסוק לרוב בדברים ארגוניים-טכניים ולא הגיעה למה שהיא חשבה לעיקר תפקידה - הדרכות מספלות חדשות ואמ-חוח צעירות. יתכן שלחבא אפשר יהיה להעזר לשם הדרכה כעדה או פוריה.

חזמניות בחנאי שיכון מורידה את רמת הטיפול ופוגעת בעקרונות הינוכיים. הקציב האחזקה הנמוך, העדר חצרן משך הקופה ארוכה, חוסר כלי החבורה והובלה של החצרן, וגם אופן ראיית התפקיד ע"י החצרן הנוכחי, גורר-מים לתחזוקה לקויה. יש לדאוג שמספלות תוכלנה להתמסר לעבודתן בטיפול וחינוך, ולא להאבק על דברים טכניים.

XXXXXXXXXX

באספה - תכנית ההכשרות חש'ל - המשך

יהושע רזנצקי מתנגד לדחית הכשרתו של מיכאל. זה שנים מחפשים אדם להכשרה זו וכשסר'ס נמצא - דוחים אותו. אנו באים לביה"ס המשותף עם מעט מאד כחות הוראה, לא מסוגלים למלא את מכסת השעות המגיעה לנו, ולמעשה כאילו שולחים את הילדים ללמוד בביה"ס בחוץ. הבנים אינם להוטים אחרי עבודה בהוראה, והמשק איננו מעודד. הכשרתו של מיכאל היא החשובה ביותר בכל הרשימה.

רחל נהרי: זה שנים רבות שאנו במקצועות חשובים אלה - מתמטיקה, פיסיקה - תלויים במורים שכירים שאף פעם לא יודעים אם יהיו או לא. זו הכשרה של 4 שנים. ההכשרות בחינוך לקריות בחסד: אין גנחה, אם כי יודעים שבקורב יהיו לנו 4 גנים; אין מטפלת לקורס השנתי, אם כי הוחלט שכל שנה יוצאת מטפלת לקורס היסודי; אין מורה לכיתות יסודי, אם כי החל מבעוד 3 שנים יהיו לנו כיתות רצופות - כל זה יתנקס בנו בעתיד.

גירנה גור הדגיש כי יש הקדימים לקליטה ע"י הכשרה - גם רחל נהרי וגם רחל מור קבלו הכשרה מהמשק בשנים הראשונות להיותן פה וזה היה גורם לקליטתן. גם הכשרות שלכאורה לא לצורכי המשק הישירים - המשק מפיץ מהן תועלת. אשר למיכאל, הסכמתו לדחית ההכשרה - כפי שגם הסכים אשר צפרי - תהיה לה משמעות חינוכית רבה בעתיד לגבי בנים אחרים. אין להעלות על הדעת, לפי הצעת אריה, לדחות את כל ההכשרות החדשות לשנה הבאה.

יהודה גלר דוחה את הלחצים המופרזים שהופעלו על מיכאל הילר. הניחות הכלכלי של אריה יש לו מקום, וגם לדיון על רמת חיים, אבל לא בהקשר להכשרות - להיפך, ההכשרות חייבות לתת את החשובות לבעיות המשק. הניחות גם לא לגמרי נכון - לו האנשים העובדים בחוץ היו חוזרים הביתה, מצבנו לא היה יותר טוב. אין להקפיד הכשרות. יש לדרוש 2-3 שנות עבודה במשק לפני יציאה להכשרה. אין לשלוח בעיקר לפי רצונות אישיים, אבל אסור להתעלם מהם. יש קליטה על ידי הכשרה. הקריטריונים לגבי אנשים שחכננו הכשרות לפני כראש למשק חייבים להיות אחידים.

חסרות הכשרות בענפים הקלאיים. יש ענפים הזקוקים להכשרות ספציפיות, כגון ורדים ותרנגולי הודו - יתכן שהכשרות אלה אפשר לקבל רק בחו"ל, אבל חייבים לקבל אותן ע"מ להעלות את הענפים ודיווחיהם.

הדיון יימשך.

XXXXXXXXXXXX

ברכת החלמה טובה לקולנו עם שובו מביח-החולים.

מ"ל טוב - לפאולי ולאריה חפר - להולדת נכדה - בח של נעמי - בבית-השיטה

כנס בימות חובבים (סוף מהעמוד הבא)

התפאורה שכמעט ולא היחה (בכוונה), תאורה שלא היחה כלל (בכוונה) - ארכו 60 עד 70 שעות. יוצא איפוא שבכדי להיות קומדיאנט נחוצה מלבד נשמה יתרה גם נשימה ארוכה. אך אל יתיאשו המועמדים הפוטנציאליים, אין זה נורא כל-כך; בעבודת הצוות, בחזרות, מתפחח הווי בזהמה לא-רגיל - הכל לפי פרק ח' (האמן בקבוץ), סעיף קטן 17, ב"ארחות החיים בחברה הקבוצית".

ולסיום - אם הצוות הנזכר יצליח להתגבר על מכשולים "טבעיים" שונים, כגון שרות מילואים, בחינות-גמר וכו', יש סכני שבראש-השנה או לכל המאוחר בחג הסוכות יעלה אח הצגתו על הבימה... אין נהוג לומר: פרטים יבואו...

חנן שרון

גמר שנת הלימודים

יצוין כיום א', 29 ביוני בערב, במסיבה כללית לפני בית החברות.

לפני שנה עמד במרכז חגיגת הסיום חג בר-מצוה. השנה, לראשונה מאז 1949, אין לנו כיתה בר-מצוה.

במרכז הערב תעמוד

מסיבת הסיום של חברת תוער

המסיימת 4 שנות הכשרה אצלנו. ישתתפו הורי החניכים וקרוביהם, ונציגי עליה-הנוער.

לפני שבוע החקיימה שיחת סיכום עם המפקחים, נציגי רמת-הדסה ועוד. ביום א' אחר-צהריים תהיה מסיבה פנימית, ובערב, במסגרת המסיבה הכללית, חופיע חברת הנוער בהצגה בהדרכתו של חנן.

שאר הכיתות יופיעו בקטעי נגינה, שירה, נושאים מומחזים, ריקוד וכד'.

תערוכת מלאכה וציור

של ילדי ביה"ס היחה פחותה השבוע במועדון הגרעין. היחה זו תערוכה מרהיבת עין ביופיה העבודות וביוונים הרב - עץ, מחכת, קרמיקה, חפירה ועוד.

ברכת המשק לחברת הנוער

עלון זה יצא לאור

מ ע י ז - ו ה ש ב ו ז

מעיד אני שמייס ואח עורכת העלון כי הכתיבה אינה מהדברים האהובים עלי, ובפרט סוג כתיבה הקרוי מסירת דין-וחשבון, מה גם שזה שנים שרובי אני לרוב אצל סוג ספרות מסוים שצורתו החברתית נראת בדרך כלל כך:

הוא - נקודתיים - אני שנאת ארחן
היא - נקודתיים - יורד גשם - מסך

אך מאחר והשחתתי בכינוס הארצי של בימות החובבים בישראל - הכינוס הראשון אחרי מלחמה ששח חימים ושחוקיים השנה בירושלים - כנציג יחידי של המשק, כלומר מעין שליח ציבור, חרתי שטור בלא-כלום אי אפשר. ואם גם לא כל קוראי העתון הזה ימצאו ענין בנושא החיאתי הזה, יוצא אני לפתוח ידי חובתי לגבי אותם חברים העוסקים או עסקו אי-פעם בפעילות בימחית ולגבי חובבי היאטרון מושבעים בחובנו, ואללו אינם כה מעטים.

היום זה הכינוס השמיני במנין כינוסיה הארציים של הנועה בימות החובבים שהיא מסגרת כללית ורופפת למדי לחוגים הדומטיים בחתיבות העובדה - בעיקר בקבוצים - וללהקות חובבים בודדות בערים ובמדינות. אגב - בשלש מהכינוסים השחתפה גבעה-חיים באופן פעיל בלחקה מציגה.

הרעיון "לעלות ירושלימה" - לאחר שחמש שנים נצופה שימש המושב עין-ורד אכסניה נעימה וחכיבה לכינוסים - צץ, כפי שניתן להבין, סמוך למלחמה. אך רק עתה נזדמנה האפשרות לחוצא ארחו אל הפרעל, משנמצאו וחיברו יחד הגופים הציבוריים שנשלל על עצמם את המשימה הלא-קלה הזאת מכהינות הארגון וההוצאה: שחי מחלקות במשרד החינוך, עיריית ירושלים, וכמובן המדור לבימות חובבים במרכז לחרכות של ההסתדרות. ובאמת ראוי לציון הארגון הטוב והסדרים הנאותים שננקטו בכל הנוגע לאכסון, סדרי ארוחות והסעה, סידור מודרך בעיר העתיקה, וכמובן עמידה כמעט מדויקת בלוח הזמנים של ההתפעות באולם בית-העם המדודה והמקורר, במשך המשח ימי הכינוס.

רשאי כמובן אדם מן הישוב לשאול מה טעם מוצא פלגני לשבת חמישה ימים זה אחר זה, לחזות ב-19 הצגות - בממוצע 4 הצגות בכל יום - ושמא עוד לההנות בכך? וכן: ראשית - מבין ההצגות שהועלו לא מעטות היו מענינות, מרחקות ואפילו מרשימות, ולא היה כלל מקום להשתעמם, שנית - עד כמה הדבר ייראה מוזר - השחקן והכמאי החובב שהופעות הלהקות חשונות אליהן בא כצופא משמשת לו חומר לימודי חשוב, מפיק הועלה רכה לטובת דרכו הוא במקצוע והתקדמותו דווקא מניחות והגיאיות שבמשחק, בבימוי או בהפעלת אביזרים טכניים שבהצגה, משום שענינים אלה קרובים במקרים רבים לבעיות שלו בפעולתו בחוג כמשק. שלישית - רבה ערך היא הפגישה עם "קולגים למקצוע": החלפה רשמית, שאלות על דרכי עבודתו של השני, המחזה עליו הוא עובד, ואם אפשר - קניה רעיונות חדשים למען העשיר את המחשבה והיצירה "העצמית-מקורית".

תאריך המסה דיקצר המצע מלבוא ולחאר לפרטיהן את ההצגות שהועלו על בימת הכינוס, גם חוששני שאין כ... ענין מספיק לציבור החברים. היו בין ההצגות כאלה שעמדו על רמת משחק גבוהה, שהצטיינו בעבודת צוות יפה ומלודדת, ושניכר בהן יד במאי מנוסה. היו גם שנים, שלשה מחזות חדשים, כלומר שהועלו - ככל שידוע לי - לראשונה על הבימה העברית. אזכיר כאן רק את "קולות" מאת המחזאי האיטלקי אדוארדו זה פיליפו, שהובא ע"י להקת כפר-מסריק בהצגה מענינת, מלאה קצב ורעננות, ויחכן שהיה לחברים הזדמנות לחזות בה, אם הזדמן לאחד האולמות באיזורנו.

הדויה תיאטרלית בלתי-רגילה למשחתפי הכינוס היוותה הצגת "כל-אדם" (יידרמן) בחאן הירושלמי בכצוע להקת האוניברסיטה העברית ובבימויו של ד"ר אריה זקס. היה זה מלהיב לראות את מחזה-המסור הידוע מימי הביניים מולבש עיבוד מודרני, חי ותוסס, משוחק ע"י צוות צעיר וכשרוני, ויחד עם זאת להחרש מהקפדנות והדיוק של שמירה על סגנון התקופה: בלבוש ובחנועה, במנגינות ובכלי נגינה, בשירה ובמחול. סייעו לא מעט ליצירת האווירה הנאותה קימוריו העתיקים של החאן.

בהכרת חצוף עתה השאלה: בסדר, מלא כרימון רשמים מבחוצ, אך מה מביח? ובכן - אם מותר להעיר מבט קצר אחרנית: הלהקה הבין-ישובית, שחבריה באו מ-3-4 משקים באיזור ושהעלתה את המחזות "בני ערובה" ו"הקמזן", הייתה קיימת עד לאביב 1967 ועסקה אז בהזרות ראשונות לקראת ערב מערכונים של צ'כוב. אחרי המלחמה לא חודשה פעולת הלהקה, בעיקר משום העול שבניהול הענינים האדמיניסטרטיביים שהיה כורך בקיום הלהקה. יש לזכור, שהיא לא פעלה בחסות המועצה האיזורית אלא ביזמת חבריה בלבד. בשנה שעברה נעשו מספר פעמים נסיונות לשזור מתוש חוג כשר לפעולה במשק, ואם גם עלה עכשיו סוף-סוף בדינו להרכיב צוות קאמרי למשימה מסוימת, אין עובדה זו נוסרת את הצורך בהזרמת "דם חדש" לחוך החוג שהוא אחד הותיקים בתנועה החובבים בארץ. הקריאה מופנית, אם כן, אל צעירים וצעירות במשק, שנוותרו כהם למרות סירדות עבודה וענף ודאגות להגדלת משק הבית והמשפחה, פיסת נשמה יתרה שהניעם לעסוק גם "בענינים שברות" העיקר הוא הרצון ואם זה מלווה גם סיפח כשרון הרי שוודאי טוב.

מעונינים לדעת מה זה נקרא "עבודה על מחזה"? בבקשה: זוכרים את הסקף במסיבת כלרילת אחת בחורף האחרון, בו נוסע זוג צעיר לירח הדבש ברכבת והיא אומרת לו אם אחת אוחב אחי באמת, אז חמסוך במעצור-החירום ואז הוא מושך ואז ... זוכרים, יפה. כל הענין כולו, מהליחוש הראשון ועד לצעקה האחרונה - נמשך 12 דקות על השעון. ההכנות להצגותה זו - כולל עיבוד החומר המקורי, הדפסה, חזרות, בישול הרקע הקולי, החקנת

